

Ritualer og sakramenter

Det kan være fort gjort å fortelle om kvekernes ritualer og sakramenter. Vi har ingen som kan sammenliknes med det de andre kirkene har.

Vi ordinerer ikke prester, vi døper ikke og bruker heller ingen andre sakramenter eller ritualer. Men det er bare halve sannheten. Kvekersamfunnet har sine tradisjoner som kan gjennomføres på ulike måter blant ulike typer kvekere, men de bygger på det samme grunnlaget, på stillheten.

De forskjellene vi kan se i gudstjenesteform og bruken av ritualer og sakramenter kan på en måte føres tilbake til forskjeller i synet på kildene til autoritet. Protestantiske trossamfunn vektlegger Bibelen og de ordinerte forkynnernes prekener sterkest. Den katolske kirke regner ikke med at åpenbaringen tok slutt med Bibelen, og mener at det er kirken ved Paven som i dag, under gitte betingelser, kan videreføre åpenbaringen av Guds Ord. I kvekersamfunnet er det Den hellige Ånd, altså Guds åpenbaring i det enkelte menneske, testet i fellesskapet under stillhetens disiplin, som tillegges størst autoritet. Kvekertradisjonene bygger på stillhetens disiplin.

Kvekerorganisasjonen har i praksis en temmelig flat struktur etter kvekertradisjonene. Disse kan du lese mer om under Organisasjonsstruktur. Årsmøteskriveren og månedsmøteskriveren har ansvar som forstandere når norsk lov krever det. Innad er de møtets tjenere, utad har de ansvar for å sørge for at de kravene det norske samfunnet stiller til oss, er oppfylt. De er altså ikke prester eller pastorer.

I gamle dager hadde kvekere en ordning med registrering av godkjente forkynnere. Den har vi ikke lenger. Kvekere har aldri ordinert prester, men tror at alle kan være kalt til å forkynne (det allmenne presteskap) og kan tale med like stor autoritet. Når kvekere i utlandet ansetter pastorer, er det som menighetsarbeidere, ikke som predikanter med større forkynneransvar enn andre.

Vi tror ikke bruken av sakramenter er nødvendig, og vi er redd for at de ytre formene kan få sitt eget liv og skygge for den indre meningen. De kan lett føre til overtro. Kvekere tror ikke at dåp med vann er nødvendig for frelse, verken for barn eller for voksne. Men vi legger vekt på at hvert menneske hele tiden må åpne seg for Den hellige Ånds virke i sitt indre.

Kvekere tror heller ikke at nattverden er nødvendig. Vi kan se at den kan ha stor verdi for andre, men vi tror det er viktig å gjøre hvert eneste måltid til et kjærlighetsmåltid med fokus på fellesskapet og med respekt for alt som måtte avbryte sin eksistens for at vi kunne få mat.

På bakgrunn av dette er det ikke lett for kvekersamfunn rundt om i verden å slutte seg til den delen av det økumeniske samarbeidet som går ut på å finne fram til felles liturgiske ordninger for dåp, nattverd og ordinasjon av forkynnere og menighetsledere. (jf. World Council of Churches: Baptism, eucharist and ministry (Lima-dokumentet), Geneve, 1982)

Kilde:

Quaker Home Service: *To Lima with Love, Baptism, eucharist and ministry: a Quaker response*, London Yearly Meeting 1987; ISBN: 0 85245 220 9, 1987 og 1993.